

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3252/2020
09.06.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Јована Петковић Бранисављевић, адвокат из ..., против туженог ДОО за производњу и трговину „Кутко“ Панчево, кога заступа пуномоћник Љиљана Бабић Вишекруна, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4403/17 од 16.10.2019. године, у седници одржаној 09.06.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4403/17 од 16.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П 891/2015 од 27.04.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражено да се тужени обавезе да тужиоцу накнади материјалну штету на име радова санације штете на објекту тужиоца у укупном износу од 410.110,00 динара са законском затезном каматом од дана утужења до коначне исплате, као и да му накнади трошкове парничног поступка, као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 84.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4403/17 од 16.10.2019. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке, тако што је тужени обавезан да тужиоцу на име накнаде штете исплати 410.110,00 динара са законском затезном каматом од 27.04.2017. године до исплате, док је тужбени захтев у делу за исплату законске затезне камате на наведени износ за период од 14.08.2012. до 27.04.2017. године, одбијен као неоснован. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка из става првог и другог изреке првостепене пресуде, тако што је тужени обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 136.500,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 54.480,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и

погрешне примене материјалног права са позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је оценио да је ревизија туженог дозвољена по члану 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11... 55/14), испитао је побијану пресуду у смислу члана 408. тог Закона и утврдио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је током 2003. године од туженог купио кровне плоче „Aqualine“ које производи фирма из Белгије и чији је увозник предузеће „Технокомерц“ из Крушевца. Комплетне радове на постављању тих плоча на кров тужиоцевог објекта у ... изршила је фирма „Под кров“ у периоду од 21. до 25.11.2003. године. У току 2007. године због оштећења једног броја плоча, дошло је до прокишњавања које је било минимално и санирано је са пар плоча које је тужиоцу предала фирма увозник. Међутим, у пролеће 2012. године због киша и топљења снега, кров је нагло почео да прокишњава, па је тужилац након што је од представника туженог добио податке, контактирао лице запослено у предузећу „Технокомерц“ које му је на име извршене рекламације преко туженог предало комплетну количину кровних плоча са свим пропратним материјалом потребним за њихову уградњу. Због чињенице да у том објекту живи са породицом и да се у њему налази ... од које остварује зараду, било је потребно да се објекат што пре санира, али како више није био сигуран у квалитет плоча које је набавио преко туженог, по савету је за покривање објекта искористио трапезасте лим а плоче које је добио продао за око 1.000 евра. Вештачењем је утврђено да је узрок штете на објекту тужиоца лош квалитет постављених кровних плоча „Aqualine“ чијом је деформацијом и пропадањем дошло до продирања атмосферских падавина унутар тужиоцевог објекта. Плоче су иначе биле постављене према стандардима за њихову монтажу и према упутству произвођача, а трошкови санације предметног објекта и његовог довођења у претходно стање, са отклањањем оштећења у унутрашњим просторијама објекта (који подразумевају трошкове демонтаже постојећих плоча са свим неопходним радовима, трошкове радова на постављању нових плоча, без урачунавања вредности нових кровних плоча и стругања боје са плафона, глетовање и бојење плафона) износи 410.110,00 динара.

Наведеном чињенично стање другостепени суд је утврдио након што је отворио расправу и извео доказе које је оценио у смислу члана 8. ЗПП, па су неосновани ревизијски наводи да је другостепени суд учинио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 231. став 2. ЗПП.

Другостепени суд је закључио да је на тужиоцевом објекту дошло до штете због уградње неквалитетних кровних плоча „Aqualine“, па након што је 2012. године прихваћена тужиочева рекламација и предата комплетна количина кровних плоча са материјалом за њихову уградњу од стране увозника „Технокомерц“ а преко туженог као продавца, тиме је остварено једно од права из члана 488. став 1. тачка 1. Закона о облигационим односима (испуњење уговора). Зато је тужени дужан да на основу става 2. и 3. наведене законске одредбе тужиоцу накнади штету у висини вредности радова и

материјала неопходних за уклањање штетних последица, односно санирање објекта. Како је тужба поднета 14.08.2012. године то потраживања накнаде штете није застарело по члану 376. став 1. наведеног закона (3 године), па је другостепени суд преиначио првостепену пресуду и туженог обавезао да тужиоцу накнади штету са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате, док је одбио захтев за камату од 14.08.2012. до 27.04.2017. године, као неоснован.

По становишту Врховног касационог суда, другостепени суд је супротно наводима ревизије, правилном оценом доказа изведених на расправи утврдио чињенично стање и правилном применом материјалног права из чланова 488. и 376. Закона о облигационим односима (ЗОО) одлучио о тужбеном захтеву.

По члану 488. ЗОО, купац који је благовремено и уредно обавестио продавца о недостатку може захтевати од продавца да недостатак уклони или да му преда другу ствар без недостатка (испуњење уговора), захтевати снижење цене, изјавити да раскида уговор. У сваком од ових случајева купац има право и на накнаду штете. Поред тога и независно од тога, продавац одговара купцу и за штету коју је овај због недостатка ствари претрпео на другим својим добрима и то према општим правилима о одговорности за штету.

Код утврђене чињенице да је на основу тужиоцеве рекламације у 2012. години, која је прихваћена од стране увозника „Технокомерц“ извршена испорука комплетне количине потребних кровних плоча за објекат тужиоца, преко туженог као продавца, правилно је другостепени суд закључио да је тиме тужилац остварио једно од права из члана 488. став 1. ЗОО (испуњење уговора), па у том случају према ставу 2. наведене законске одредбе купац има право и на накнаду штете. Поред тога и независно од тога продавац одговара купцу и за штету коју је овај због недостатка ствари претрпео на другим својим добрима и то према општим правилима о одговорности за штету (став 3.). Следом наведеног, предметно потраживање није застарело, јер од настанка штете до подношења тужбе (14.08.2012. године) није протекао законски рок од 3 године из члана 376. став 1. наведеног Закона.

Неосновани су наводи ревизије којима се указује на погрешну примену материјалног права, позивањем на одредбе Закона о заштити потрошача о одговорности произвођача, праву на накнаду штете и застарелости потраживања, јер се у конкретном случају ради о правима купца у случају одговорности за материјалне недостатке у ситуацији када је прихваћена рекламација купца и предата му друга ствар (испуњење уговора), у ком случају продавац одговара купцу за штету коју је он претрпео по општим правилима о одговорности за штету. Без утицаја су наводи ревидента да је рекламацију тужиоца прихватио увозник „Технокомерц“ а не тужени, јер је испорука друге робе извршена управо преко туженог као продавца, што је тужени истицао у току поступка, наводећи да је у најкраћем року поступљено по рекламацији тужиоца и извршена испорука нових кровних плоча, прилажући као доказ отпремницу број 9/478 од 19.05.2012. године.

Врховни касациони суд је на основу изложеног оценио да ревизија туженог није основана, па је одлучио као у изреци на основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**